

**כובכבים,**<sup>(9)</sup> בערוביה, כשהם מעורבים יחד, ולא כל אומה ואומה בפני עצמה.<sup>(10)</sup>

**שנאמר** "כל הגויים נקבעו יהדו", בערוביה. אמר לחם הקדוש ברוך הוא: אל תכנסו לפנֵי בערוביה, אלא תכנס כל אומה ואומה בפני עצמה, וטופריה, חכמיה".

ב-ב

**שנאמר** בהמשך הפסוק "ויאספו לאומות". שבתיחילה – "נקבעו יהדי", ואחרי כן, "יאספו לאומות"<sup>(11)</sup>.

ואין "לאום" אלא מלכות כשהיא לבה, כפי שנאמר לרבקה [בראשית כה] "זילאום מלאום יאמץ" [מלכות יעקב ומלכות עשו יתאמצו לגבור האחת על רעותה].

טרם שמשיכה הגمراה להביא את המשך

ועתה הגمراה מביאה מאמר ארוך, המתאר את יום הדין לעתיד לבוא, כשבואו הקב"ה להתקשר לבני ישראל, ויבאו אומות העולם לבקש גם הם שכר, ולקטרג על בני ישראל.<sup>(7)</sup>

והמאמר נסוב על המקרא הנזכר, "כל הגויים נקבעו יהדי ויאספו לאומות", מי בכם מגיד זאת וראשונות ישמעונו, יתנו עידיהם ויצדקנו, וישמעו ויאמרו אמת".

**דרש רבי חנינא בר פפא, ואיתימא, או**  
שדרש בן רבי שמלאי:

לעתיד לבוא, מביא הקדוש ברוך הוא ספר תורה, ומניחו בחיקו,<sup>(8)</sup> ואומר "כל מי שעסוק בה בתורה, יבוא ויטול שכרו".

**מיד מתקbezין ובאין אומות העולם עובדי**

שבע המצוות שלטענתם שמרו עליהם לקיימים. ועוד מכאן, שבאים לבקש שכר על עורתם לישראלי לקיים התורה, כמו שմבואר בהמשך.

**ובספר העקרין** [מאמר א' פרק כ'] כתוב: שבאים לבקש שכר על תורתם שיש להם במסורת מאבותיהם. [וענה להם הקב"ה, הביאו המסורת שלכם, איך נמסרה לכם תורהכם, האם ניתנה בששים רייבו באפרוסם גדול כמו תורה משה? ועיין שם שմבואר את המשך הפסוקים].

9. כתוב הראב"ד: הכוונה על שרי האומות "שכל איש ואיש יש לו שוטר עליו למעלה, ועל כולם שר ממונה עליהם, כעין מלך של מטה".

10. מפני שבא סנהדריב וכבלב את האומות. פנים יפות פרשת בלק.

11. מהרש"א.

עובדיהם, שהרי רואין שאין לא רואין ולא יודען והם עובדים להם] למען יבושו [העובדים להם – רשי"ג]. ועיין מהרש"א.

7. כתוב הראב"ד: זה הדין לימות המשיח הוא, כאשר יצא להלחם עם גוג ועם גורם רבים אשר אותו, ויגמר דין לכלוון וחוץ.

8. עניין הספר תורה נדרש בהמשך הגمرا, ממה שנאמר שם "מי בכם מגיד זאת". ו"זאת" היא התורה.

וקשה, האם הגויים שוטים, ובאים לבקש שכר על שמרם את התורה?! ומבאר מהרש"א, שאומות העולם אינם יודעים שהקב"ה מניח בחיקו את ספר תורה משה, אלא כל אומה סוכרת שאת ספר דתה הוא הניח בחיקו, עד שהוא מפרש להם: מי בכם שמר על ספר תורה משה. והעיוון יעקב מבאר, שבאיין לבקש שכר על